

SIRKKA SORONEN, LIPERI

Riisikakut johdattivat yhdistystoimintaan

Miten lähdit mukaan vapaaehtoistoimintaan?

Lähdin keliakiadiagnoosin saatuaani paikallislehden lukijamatkalle Viroon. Istuin hotellin aamiaisella ja söin mukaan ottamiani riisikakkuja. Samalla matkalla oli keliakiayhdistyksemme silloinen puheenjohtaja, joka huomasi minut ja tuli juttelemaan. Hän houkutteli minut saman tien mukaan yhdistykseen.

Millaista vapaaehtoistyötä teet tällä hetkellä?

Toimin tällä hetkellä yhdistyksemme rahastonhoitajana. Tehtävä on minusta antoisa ja mukavan haasteellinen. Olen oppinut paljon uutta. Olen toiminut yhdistyksessämme monenlaisissa tehtävissä, muun muassa puheenjohtajana ja hallituksen jäsenenä.

Olen iloinen, että tehtäviä on voinut vaihtaa helposti elämäntilanteen mukaan. On mielenkiintoista toimia eri tehtävissä; tällöin näkee toimintaa monista näkökulmista. Vasta rahastonhoitajan tehtävän kautta minulle on auennut, mistä kaikkesta yhdistystoiminta koostuu.

Mikä on ollut vapaaehtoistyön huippuhetki?

Parhaat hetket liittyvät erilaisten ihmisten kohtaamiseen ja keskusteluihin. Järjestämme tapahtumia useilla eri paikkakunnilla, esimerkiksi Lieksassa, Juuassa, Kiteellä ja Rääkkylässä. Näissä tapahtumissa tapaa uusia ihmisiä, kuulee monenlaisia tarinoita ja kaikkein tärkeimpänä, pääsee auttamaan muita. Nämä ovat lämminhenkisiä voimaantumistilaisuuksia, jotka antavat molemmiin puolin.

Tapaamisissa on myös noussut esiin monenlaisia toiveita, joita olemme voineet toteuttaa, esimerkiksi tapahtumia lapsiperheille.

Miksi teet vapaaehtoistyötä?

Vapaaehtoistyö lähtee vahvasti auttamisen halusta, se tuottaa onnellisuuden kokemuksia. Olen kasvanut vapaaehtoistyöhön jo lapsuudenkodissani.

Keliakiadiagnoosin saatuaani koin, että ajelehdin vailla suuntaa. Kun tulin mukaan yhdistykseen, tie selkeni ja ymmärsin, mistä keliakiassa ja sen hoidossa on kyse.

Vapaaehtoistyössä koen tärkeäksi, että on valmis ottamaan selvää asioista ja päivittämään koko ajan omia tietojaan. Tarvitaan myös jatkuvaa uudistumishalua ja -kykyä.

Sirkka Soronen

Sirkka on 69-vuotias eläkkeellä oleva lastentarhanopettaja.

– Keliakiadiagnoosi tuli minulle aivan yllättäen vuonna 2007. Yhdellä pojistani oli juuri todettu keliakia, ja pääsimme keliakiatutkija **Kalle Kurpan** vetämään tutkimukseen, jossa keliakia todettiin myös minulla. Olin keliakian suhteen täysin oireeton.

Samassa yhteydessä keliakian kanssa minulla todettiin myös suolistosyöpä, joka on nyt leikattu kahteen kertaan. Koin keliakiadiagnoosin näistä jopa pahemmaksi, sillä se oli minulle täysin tuntematon sairaus. Tämän vuoksi olen todella iloinen, että pääsin sattuman kautta mukaan keliakiayhdistyksen toimintaan.

Koen elämän keliakian kanssa edelleen jatkuvaksi tasapainoiluksi, etenkin liikkuessani kodin ulkopuolella. Tällöin pitää aina miettiä tarkkaan etukäteen, mitä ja missä voin syödä.

Kiinnostuitko
vapaaehtoistyöstä?
Ota yhteyttä
omaan
yhdistykseesi!